

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3034 (retlige og indre anliggender) den 7.- 8. oktober 2010

Dagsordenspunkterne 1-9 hører under Justitsministeriets ressort og blev forelagt af justitsministeren. Dagsordenspunkterne 10-19 og 21 hører under Integrationsministeriets ressort og blev forelagt af integrationsministeren.

Justitsministeren: Torsdag og fredag i næste uge afholdes der i Luxembourg rådsmøde om retlige og indre anliggender. Udvalget har modtaget et samlenotat om sagerne på rådsmødet, og jeg kan oplyse, at alle sagerne på dagsordenen for RIA-rådsmødet forelægges til orientering.

Rådsmødet er det første formelle rådsmøde under det belgiske formandskab. Det er ret sent inde i det belgiske formandskab, at det første formelle rådsmøde afholdes. Det betyder, at de to næste rådsmøder afholdes allerede i begyndelsen af november og december. Så det varer ikke længe, før jeg igen skal forelægge en rådsmødedagsorden her i udvalget.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om de væsentligste af sagerne, men udvalget er naturligvis velkommen til også at spørge til de sager, som jeg ikke selv nævner.

Som jeg flere gange før har redegjort for her i udvalget, blev samarbejdet om politi og strafferet med Lissabontraktaten en del af det overstatslige samarbejde. Det indebærer bl.a., at samarbejdet om politi og strafferet i dag er omfattet af det danske retsforbehold med den virkning, at Danmark ikke vil kunne medvirke til vedtagelsen af ny EU-lovgivning om politi og strafferet. Det betyder f.eks., at Danmark ikke vil kunne deltage i vedtagelsen af dagsordenens punkt 1, 2, 3 og 9.

Formanden gjorde opmærksom på, at punkt 12 drejer sig om sæsonarbejdere, som bl.a. det østrigske parlament mener er i strid med nærhedsprincippet. På baggrund af det har Europaudvalget sendt et brev til fagudvalgene om en ny procedure, man har tænkt sig at følge, når der kommer negative udtalelser om nærhedsprincippet fra andre parlamenter.

Integrationsministeren: Nu nævner formanden punkt 12. Jeg forelægger dagsordenspunkterne 10-19, der alle er til orientering. Punkt 13 er dog udgået.

Jeg vil alene nævne punkterne 10-12, 14 og 19, mens jeg for de øvrige punkter henviser til samlenotatet.

Afslutningsvist vil jeg orientere om en sag på mit område, som er på vej ved EU-Domstolen.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske beskyttelsesordre*

– *Orientering fra formandskabet*

COD (2010) 0817

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 3)

COD (2010) 0817 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 22/9-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1145, senest behandlet i EUU 28/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 679, behandlet i EUU 12/2-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V.

Protokollen om

Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-

traktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Sagen er blevet nævnt over for udvalget flere gange før, senest forud for rådsmødet i juni.

Tanken med forslaget er, at en person, som er undergivet en såkaldt beskyttelsesforanstaltning i én medlemsstat, fortsat kan være undergivet denne foranstaltning, selv om personen tager ophold i en anden EU-medlemsstat. En

beskyttelsesforanstaltning vil bl.a. kunne bestå i tiltag, der beskytter en person mod chikane eller lignende fra en anden person.

Efter Lissabontraktatens ikrafttræden skal direktivforslag behandles både i Rådet og i Europa-Parlamentet, og på rådsmødet i juni blev det besluttet at oversende forslaget til Europa-Parlamentet.

På rådsmødet i næste uge forventes formandskabet at orientere om resultatet af afstemningen i Europa-Parlamentets udvalg, men der lægges ikke op til en egentlig debat om dette dagsordenspunkt.

Jeg kan i øvrigt nævne, at vi endnu ikke kender resultatet af denne afstemning.

Pia Olsen Dyhr syntes, forslaget så ganske fornuftigt ud. Det tager jo især sigte på at beskytte voldsramte kvinder, således at de kan blive beskyttet over grænserne. Hun var klar over, at det var omfattet af det danske retsforbehold, men det er der jo mange partier i Folketinget, der gerne vil have afskaffet. Derfor kan man godt tænke sig, at forslaget på et tidspunkt også kommer til at gælde i Danmark.

I anledning af at rigsadvokaten havde udtalt, at det ikke er alle typer af beskyttelsesforanstaltninger, der findes i dansk lovgivning, spurgte hun, om regeringen overvejede at øge beskyttelsesniveauet i den danske lovgivning og gennemføre forslaget i dansk ret.

Pia Adelsteen nævnte, at rigsadvokaten i sit høringssvar pegede på, at der kunne være en fare forbundet med, at den person, der udøvede volden, kunne få oplysninger om, hvor ofret befandt sig. Det fandt hun bekymrende.

Kim Mortensen pegede på, at i denne sag og i tre andre af dagsordenens sager er Danmark undtaget, fordi vi har et retligt forbehold. Han forudså, at der ville komme et stigende antal sager af den karakter. Det måtte han konkludere efter det gode møde, man havde haft i Justitsministeriet herom. I relation til en række andre sager på dagsordenen kan Danmark heller ikke være med i fællesskabet, hvilket betyder, at vi får dårligere mulighed for f.eks. at bekæmpe børnepornografi og kriminalitet.

Han spurgte, om konsekvensen af, at vi har et retligt forbehold, med hensyn til punkt 1 på dagsordenen, er, at danske voldsramte kvinder er dårligere stillet end kvinder i andre lande i EU. Og om det betyder, at voldsramte kvinder fra andre EU-lande er dårligere stillet, når de opholder sig i Danmark, end når de f.eks. opholder sig i Tyskland.

Han spurgte, om Danmark kan ændre på situationen ved at lave en parallelaftale eller ved at tilpasse den danske lovgivning.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen, at der skulle være taget højde for de betænkeligheder, rigsadvokaten havde været inde på med hensyn til at den voldelige part skulle få oplysninger om, hvor den voldsramte befandt sig.

Justitsministeren bekræftede over for Kim Mortensen, at danske voldsramte kvinder vil blive ringere stillet end kvinder fra andre EU-lande, idet de ikke vil være omfattet af beskyttelsesforanstaltningerne, når de befinder sig i andre lande.

Vi kan ikke umiddelbart gøre noget ved det gennem ensidige danske skridt, for hele mekanismen går jo ud på, at der skal være en gensidig anerkendelse. Det forudsætter, at vi kan indgå en parallelaftale på mellemstatsligt plan. For det første er det ikke sikkert, de andre lande vil indgå en sådan aftale, og for det andet kan det tage meget lang tid. Justitsministeren mente, Danmark vil være interesseret i at indgå en parallelaftale, men på nuværende tidspunkt kunne han ikke sige, om det ville lykkes.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ret til information under straffesager*

– *Præsentation*

KOM (2010) 0392

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 12)

KOM (2010) 0392 – bilag 1 (grundnotat af 22/9-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V.

Protokollen om

Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-

traktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Punkt 2 drejer sig om et direktivforslag om ret til information under straffesager.

Der er tale om et nyt forslag, som på rådsmødet bliver præsenteret for ministrene.

Forslaget er en del af den køreplan om styrkelse af mistænkte og tiltaltes proceduremæssige rettigheder, som Rådet vedtog i november sidste år. Forslaget lægger op til, at personer, der er mistænkt eller tiltalt i en straffesag, skal informeres om deres rettigheder i forbindelse med sagen.

Forslaget regulerer som udgangspunkt alene myndighedernes forpligtelse til at informere om, hvilke rettigheder man har som mistænkt eller tiltalt. Hvis en mistænkt efter den pågældende medlemsstats lovgivning f.eks. har ret til at få en advokat, lægger direktivforslaget op til, at den mistænkte skal underrettes om denne rettighed. Men det er vigtigt at understrege, at direktivforslaget ikke regulerer, hvornår en mistænkt har ret til at få en advokat, men alene fastsætter, at hvis en sådan ret findes i national ret, skal den pågældende informeres herom.

De rettigheder, som myndighederne efter forslaget skal informere om, er ret til advokatbistand, ret til information om tiltalen, ret til aktindsigt, ret til tolkning og oversættelse og ret til at blive stillet for en domstol – som sagt forudsat at der i national ret findes sådanne rettigheder.

Der er som sagt tale om et helt nyt forslag, der kun i meget begrænset omfang har været drøftet i de relevante arbejdsgrupper.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA*

– Status

KOM (2010) 0095

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 24)

KOM (2009) 0135 – bilag 1 (grundnotat af 20/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1151, senest behandlet i EUU 28/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 407, behandlet i EUU 27/11-09)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V.

Protokollen om

Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-

traktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Det næste punkt på dagsordenen er punkt 3, der handler om forslag til direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.

Forslaget har tidligere været fremsat som et forslag til en rammeafgørelse. På grund af Lissabontraktaten bortfaldt forslaget, men det er nu genfremsat i form af et direktivforslag.

Med direktivforslaget foreslås der en tilnærmelse af medlemsstaternes nationale regler om retsforfølgning af personer, der begår seksuelle overgreb mv. mod børn, om beskyttelse og bistand til ofre i disse sager og om forebyggelse af sådanne overgreb.

Forslaget har været genstand for en del diskussion blandt medlemsstaterne, og der er fortsat mange spørgsmål, som skal afklares nærmere.

Jeg kan i denne forbindelse nævne et par temaer, som fortsat diskuteres i Bruxelles.

Det drejer sig for det første om spørgsmålet om strafniveauet, og i den forbindelse er der blevet peget på vigtigheden af, at de enkelte lande fortsat kan opretholde den rigtige balance mellem strafferammerne for forskellige typer af forbrydelser i landenes nationale lovgivning. Det er et synspunkt, som Danmark fuldt ud kan støtte.

Et andet tema er kriminalisering af fiktiv børneporno, dvs. billeder af ikke-eksisterende børn eller personer, der ligner børn. Som forslaget ser ud nu, lægges der op til en kriminalisering på området.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at Straffelovrådet i Danmark har fået til opgave at overveje behovet for at udvide kriminalisering af fiktiv børneporno i dansk lovgivning. Udvalget har endnu ikke afsluttet sine overvejelser.

Forude venter fortsatte drøftelser om direktivforslaget, og der kommer efter alt at dømme til at gå lang tid, før forslaget vedtages. Hvis det danske retsforbehold til den tid stadig består, vil vi fra dansk side nøje vurdere, om der vil være behov for helt eller delvist at gennemføre direktivet i dansk ret.

Pia Adelsteen var godt klar over, at forslaget var omfattet af retsforbeholdet, men pegede på, at der i samlenotatet står, at ifølge forslaget skal hver medlemsstat sikre, at fysiske personer, der begår de ovenfor omtalte strafbare handlinger, kan straffes med fængsel indtil 1, 2, 3, 5, 8 eller 10 år – afhængig af forholdets grovhed. Hun hæftede sig ved ordet "indtil" og spurgte, om det i givet fald vil forhindre os i at beslutte, at meget grove forbrydelser på området i Danmark kan straffes med 20 års fængsel.

Der står i samlenotatet, at formålet er, at EU-landenes lovgivning på området skal nærme sig Europarådskonventionen fra 2007. På den baggrund spurgte hun, om dansk lovgivning er på niveau hermed.

Line Barfod mente, det var relativt nyt, at man gik ind i at fastsætte maksimale strafferammer, og pegede på, at der er store forskelle på straffesystemerne i de forskellige EU-lande, og at der må være en sammenhæng mellem strafferammerne for forskellige forbrydelser.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen, at der vil være tale om minimumsbestemmelser, så det enkelte land kan fastsætte højere strafferammer.

Danmark har gennemført Europarådskonventionen.

Line Barfod forstod ikke, at der kunne være tale om minimumsregler, når der står "indtil". Hun tilføjede, at der også er et problem, hvis der er tale om minimumsregler, således at strafferammen ikke må være mindre end f.eks.

5 år.

Justitsministeren fastholdt, at der ikke er tale om maksimumsgrænser. Bestemmelsen har at gøre med, hvad landene har pligt til at gennemføre, men de kan godt gennemføre stramninger derudover.

NOT Men han lovede at fremsende et notat om sagen.

Pia Adelsteen syntes, der lå noget principielt i sagen, og understregede, at det må være det danske Folketing, som fastsætter strafferammerne i Danmark.

4. SIS II

– *Status*

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 48)

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1152, senest behandlet i EEU 28/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 402 (side 915, behandlet i EEU 16/4-10)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 680, behandlet i EEU 12/2-10)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 4 drejer sig om anden generation af Schengeninformationssystemet, det såkaldte "SIS II", som udvalget jo flere gange tidligere har hørt om.

På rådsmødet i juni fik Rådet forelagt en foreløbig overordnet tidsplan, og det er forventningen, at Kommissionen på rådsmødet i næste uge vil forelægge en endelig overordnet tidsplan og et endeligt samlet budgetoverslag.

Vi ser fra dansk side frem til Kommissionens forelæggelse af den endelige tidsplan og budgetoverslaget. Det er meget vigtigt, at der nu kommer en fornuftig fremdrift i projektet, og at både tidsplanen og budgettet overholdes.

Jeg kan sige, at vi fra dansk side tillægger udvikling af SIS-II projektet stor betydning, og jeg kan godt love udvalget, at det ikke bliver sidste gang, jeg kommer til at orientere om SIS II.

5. Kommissionens meddelelse om ”oversigt over informationsstyring på området frihed, sikkerhed og retfærdighed”

– *Præsentation*

KOM (2010) 0385

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 52)

Justitsministeren: Herefter vil jeg gerne nævne dagsordenens punkt 5, der drejer sig om præsentation af en meddelelse fra Kommissionen om oversigt over informationsstyring på området frihed, sikkerhed og retfærdighed. Meddelelsen gennemgår nuværende og kommende EU-instrumenter om indsamling, lagring og udveksling af personoplysninger med henblik på retshåndhævelse.

Meddelelsen opstiller en række principper, som skal sikre, at den slags instrumenter bliver sammenhængende, afbalancerede, og at der kun iværksættes de lovgivningsmæssige tiltag, som der er behov for.

Jeg kan som et eksempel på et af meddelelsens principper nævne den såkaldte ”bottom-up-politikudformning”, hvor man har fokus på brugernes interesser og sørger for at inddrage de relevante interessenter så tidligt som muligt i processen.

Fra dansk side synes vi, at det er en nyttig meddelelse, og de principper, som Kommissionen foreslår, ser ganske fornuftige ud.

6. Meddelelse fra Kommissionen om indsamling og behandling af PNR-oplysninger

– *Præsentation*

KOM (2010) 0492

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 56)

Justitsministeren: Jeg vil også kort nævne dagsordenens punkt 6 om indsamling og udveksling af passageroplysninger, de såkaldte PNR-oplysninger, hvor Kommissionen på rådsmødet forventes at præsentere en række dokumenter om udveksling af sådanne oplysninger mellem EU og tredjelande.

Kommissionen forventes at komme med forslag til en række vejledende principper i forbindelse med indgåelse og genforhandling af aftaler om udveksling af PNR-oplysninger.

Herudover forventes Kommissionen at ville præsentere udkast til forhandlingsmandater til genforhandling af EU's PNR-aftaler med USA og Australien og til indgåelse af en tilsvarende aftale mellem EU og Canada.

Pia Olsen Dyhr var klar over, at sagen først og fremmest handlede om USA og Australien, og henviste til de diskussioner om personoplysninger, man havde haft om USA i relation til Swift. Hun ville gerne høre nærmere om regeringens overvejelser.

Line Barfod spurgte, hvad Danmark gør for at sikre, at der er den fornødne sikkerhed, hvis vi fortsat udleverer personfølsomme oplysninger til USA, f.eks. om hvilken mad flypassagererne spiser. I den forbindelse henviste hun til, at Datatilsynet ikke mener, at USA kan karakteriseres som et sikkert tredjeland.

Justitsministeren sagde, at der er taget højde for, at man skal beskytte personoplysninger. Han mente, der var den beskyttelse, der er behov for. Det har vi sikret i den aftale, der er indgået med USA. Det er jo allerede sådan i dag, at Danmark under visse omstændigheder kan udlevere personoplysninger til andre lande, herunder USA, til brug for verserende sager.

Line Barfod vidste fra den debat, man havde haft med justitsministeren i Retsudvalget om aftalen med USA, at den drejede sig om indhentning af fingeraftryk og DNA-oplysninger, men her drejer det sig om passageroplysninger. Hun spurgte, hvordan vi i praksis sikrer os, at USA lever op til vore regler om databeskyttelse, idet hun igen pegede på, at Datatilsynet ikke betragter USA som et sikkert tredjeland.

Justitsministeren sagde, at der er den samme beskyttelse af personoplysninger i de to aftaler.

7. Kommissionens redegørelse om EU's indsats mod terrorisme

– *Præsentation*

KOM (2010) 0386

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 60)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 407, senest behandlet i 27/11-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. EU's antiterrorkoordinators anbefalinger vedrørende den retlige dimension af EU's indsats mod terrorisme

– *Præsentation*

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 64)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 407, senest behandlet i EUU 27/11-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Line Barfod spurgte, om man vil se på terrorlisterne i lyset af de domme, der er kommet fra EU-Domstolen, som underkender nogle af de konkrete sager, hvor man har sat personer på terrorlisten. Hun pegede på, at det dels kan få betydning for enkeltpersoner, dels kan få betydning for mulighederne for at opnå fred, som vi så det i Sri Lanka.

Justitsministeren henviste til, at terrorlister er udenrigsministerens område, så det må man spørge udenrigsministeren om.

Line Barfod var med på, at det er udenrigsministrene, der diskuterer, hvem der skal på EU's terrorlister, men da man på det kommende møde skal evaluere terrorindsatsen, ville hun have justitsministeren til at sige, at man bør tage terrorlisterne op i lyset af de faldne domme.

Justitsministeren fastholdt, at der er tale om udenrigsministerens ressort. Han mente ikke, man ville komme særligt meget ind på terrorlisterne på rådsmødet.

9. Kommissionens forslag til Rådets forordning om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation*

– Status

KOM (2010) 0105

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 68)

KOM (2010) 0104 – bilag 1 (grundnotater og høringssvar af 17/5-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1156, senest behandlet i EUU 28/5-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V.

Protokollen om

Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-

traktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Afslutningsvis vil jeg nævne dagsordenens punkt 9. Det er en sag, som udvalget også flere gange er blevet orienteret om.

Det drejer sig om et forslag om indførelse af lovvalgsregler i skilsmissesager gennem reglerne om forstærket samarbejde – populært kaldet Rom III.

Siden sidst har Rådet vedtaget en afgørelse, der bemyndiger en række medlemsstater til at etablere et indbyrdes samarbejde om lovvalg i skilsmissesager.

Herefter resterer vedtagelse af den forordning, der indeholder lovvalgsreglerne.

På rådsmødet i juni blev der opnået generel enighed om hovedelementer i denne forordning, men der mangler fortsat afklaring af en række spørgsmål. Endvidere har Europa-Parlamentet endnu ikke afgivet en udtalelse om forordningen.

På rådsmødet forventes formandskabet at komme med en statusorientering.

Pia Adelsteen studsede over den bestemmelse, der siger, at ægtefællerne selv kan vælge, hvilket lands lovgivning der skal følges i tilfælde af skilsmisse, og at hvis man ikke vælger noget, gælder lovgivningen i det land, som ægtefællerne er tættest knyttet til. Det kan også være lovgivningen i tredjelande. Hun syntes, det kunne være et problem for de muslimske ægteskaber, hvis en skilsmisse skal behandles efter sharialovgivningen i Saudi-Arabien.

Line Barfod spurgte, om forslaget indeholder mulighed for, at en domstol kan tilsidesætte parternes lovvalg, hvis den mener, det fører til urimelige resultater. Hun forestillede sig en situation, hvor den ene part i ægteskabet mere eller mindre er blevet tvunget eller narret til at acceptere et bestemt lovvalg.

Justitsministeren betegnede det som en fuldstændig urimelig situation, hvis vi i Danmark skulle acceptere sharialovgivning, og nævnte, at forslaget indeholder en regel om, at man kan undlade at anvende lovvalget, hvis anvendelsen vil være åbenbart uforenelig med grundlæggende retsprincipper. Det vil klart dække sådanne tilfælde.

Line Barfod mente, betingelsen "i åbenbar strid med grundlæggende retsprincipper" er strengere end betingelsen "vil føre til urimelige resultater".

Justitsministeren henviste til, at bestemmelsen om "åbenbar strid med grundlæggende retsprincipper" er et almindeligt "ordre public" princip. Der er altid tale om en konkret vurdering. Han tilføjede, at man selvfølgelig kan komme ud for sager, hvor den ene af parterne fortryder, at hun har indgået en lovvalgsaftale, men det kan man ikke afhjælpe ved lovgivning.

Line Barfod var stadig bekymret for kvinder, som f.eks. i forbindelse med et tvangsægteskab havde skrevet under på en lovvalgsaftale, som giver urimelige resultater, både med hensyn til adgangen til skilsmisse, børn og bolig samt med hensyn til deling af formuen.

Pia Adelsteen var enig med ministeren i, at der er nogle ting, man må tage konsekvenserne af, men det bekymrede hende, hvis der er tale om tvang.

Justitsministeren sagde, at forslaget drejer sig om lovvalgsregler i forbindelse med skilsmissen. De formueretlige regler er noget andet.

NOT Om man kan tilsidesætte en lovvalgsaftale, som er indgået under tvang, må afgøres efter de regler, der gælder i den pågældende medlemsstat. Han lovede at fremsende et notat om sagen.

10. Det fælles europæiske asylsystem (CEAS)*

– Status

KOM (2010) 0171, KOM (2009) 0554, KOM (2009) 0551, KOM (2009) 0456, KOM (2009) 0447, KOM (2009) 0067, KOM (2009) 0066, KOM (2008) 0825, KOM (2008) 0820, KOM (2008) 0815

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0554 – bilag 1 (grundnotat af 17/5-10)

KOM (2009) 0551 – bilag 1 (grundnotat af 24/3-10)

KOM (2008) 0825 – bilag 1 (grundnotat af 14/4-09)

KOM (2008) 0820 – bilag 1 (grundnotat af 14/4-09)

KOM (2008) 0360 – bilag 1 (grundnotat af 19/12-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 414, senest behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 96, behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1643, behandlet i EUU 11/9-09)

EUU alm. del (08) – bilag 452 (side 1303, 1306 og 1307, behandlet i EUU 29/5-09)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V.

Protokollen om

Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-

traktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Som I ved, har Kommissionen foreslået en række nye retsakter og ændringsforslag til eksisterende retsakter med henblik på at skabe et fælleseuropæisk asylsystem.

Retsakterne forhandles fortsat i Rådet, og på det kommende rådsmøde vil formandskabet give en status over forhandlingerne.

Det nuværende belgiske formandskab har besluttet at prioritere forhandlingerne af fire retsakter, nemlig Dublin- og EURODAC-forordningerne, flygtningedefinitionsdirektivet og direktivet om fastboende udlændinge. Asylproceduredirektivet og direktivet om modtageforhold vil blive taget op til forhandling af kommende formandskaber.

Som bekendt har Danmark en parallelaftale til Dublinsystemet, mens de øvrige retsakter er omfattet af forbeholdet for retlige og indre anliggender.

Forhandlingerne om EURODAC-forordningen er tæt på at være afsluttede, mens forhandlingerne om Dublinforordningen fortsat har væsentlige udeståender, navnlig om den af Kommissionen foreslåede suspensionsmekanisme.

Der er i det væsentlige opnået enighed om ændringen i direktivet om fastboende udlændinge.

Forhandlingerne om flygtningedefinitionsdirektivet er nået langt, men der er fortsat en række udeståender, blandt andet om muligt ophør af flygtningestatus, internt flugtalternativ og indholdet af den internationale beskyttelse.

Europa-Parlamentet indgår også i forhandlingerne om disse forslag.

På mødet forventes formandskabet også at orientere om udbyttet af en konference om asyl, der blev afholdt i september i Bruxelles.

Jeg vil på mødet i næste uge tage formandskabets status til efterretning.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at forholdene i Grækenland i øjeblikket udfordrer det europæiske asylsystem, og nævnte, at menneskeretsdomstolen har sagt, at Danmark ikke kan sende et vist antal asylsøgere tilbage til Grækenland. Tyskland og Storbritannien har sagt, at de vil dispensere fra Dublinforordningen og selv behandle asylansøgningerne. Hun vidste godt, at Danmark har en særlig ordning, men hun gættede på, at denne diskussion om Grækenland ville komme op på rådsmødet. Derfor rejste hun spørgsmålet, hvordan

EU-landene kan løse problemet i fællesskab. Hun spurgte, om den danske regering har et bud herpå, idet det er åbenbart, at Grækenland ikke kan leve op til Dublinforordningens krav om en forsvarlig behandling af asylansøgere. Det vidste Europaudvalget fra Frontexrejsen.

Line Barfod var helt enig med Pia Olsen Dyhr i, at der er et kæmpe problem i relation til Grækenland. Hun mente også, der var en modstrid mellem Dublinforordningen, som siger, at man skal sende folk tilbage til det land, hvor de kom fra, og den forpligtelse, vi har til at beskytte ofre for menneskehandel. Hun tilføjede, at det især er et problem, hvis det drejer sig om børn.

Pia Adelsteen glædede sig til svaret vedrørende Dublinforordningen, idet hun mente, vi har et stort problem.

Integrationsministeren var klar over, at menneskeretsdomstolen i en række tilfælde har sagt, at vi ikke kan sende asylsøgere tilbage til Grækenland, hvilket Danmark selvfølgelig respekterer, men konsekvensen er jo, at der sidder asylansøgere i et retstomt rum. Det gik hun ud fra, at Dansk Flygtningehjælp og menneskeretsdomstolen har tænkt igennem, når de nu på samlebånd stopper sagerne.

Hun pegede på, at Dublinforordningen er en kodificering af et ældgammelt retligt begreb, nemlig princippet om første asylland. Det skal forhindre asylsøgerne i at shoppe rundt og f.eks. søge asyl i tre lande. Derfor er det en ulykke, hvis det system bliver undergravet, eller hvis systemet bliver ændret. Derfor var hun meget opmærksom, hver gang en suspension af Dublinforordningen blev diskuteret i Rådet, og udtalte sig – sammen med andre lande – imod en suspension. Hun tilføjede, at hun nøje ville følge de enkelte sager og holde øje med, hvad menneskeretsdomstolen gjorde. Vi retter os efter de konkrete afgørelser, men kører ellers videre med Dublinforordningen.

Integrationsministeren bad Line Barfod uddybe, hvad hun mente med menneskehandel. Dublinforordningen handler om asylansøgere. Vi har nogle særlige beskyttelsesregler i Danmark, når det gælder ofre for menneskehandel, men det er ikke regeringens opfattelse, at det skal give et særligt asylgrundlag, at man påberåber sig menneskehandel.

Pia Olsen Dyhr støttede også princippet om første asylland, men det er oplagt, at Grækenland ikke kan overkomme at behandle asylsagerne, men blot skriver ansøgernes navne ned. Derfor syntes hun, man skulle finde en fælles løsning. Måske kunne et par af elementerne være, at man ydede økonomisk støtte til Grækenland eller foretog en fordeling af asylansøgere.

Line Barfod pegede på, at alle de lande, der har tilsluttet sig Europarådets konvention om beskyttelse af ofre for menneskehandel, har påtaget sig en pligt til at indføre en refleksionsperiode, hvor ofrene har mulighed for at overveje, hvad der skal ske. Det er især et problem med børn, der tidligere er blevet opdaget af myndighederne i et andet land, men hurtigt er blevet hevet ud af det land og sendt til et andet land. Så kan man ikke bare sende dem tilbage til det første land, men må hjælpe dem der, hvor man har mulighed for det. Hun spurgte, om integrationsministeren ville se nærmere på det problem, idet hun tilføjede, at hun ikke sagde, at de alle sammen var reelle asylansøgere.

Integrationsministeren stillede det spørgsmål, hvad alternativet var til at håndhæve Dublinforordningen på den måde, vi gør det i Danmark. Vi tager netop et fælles ansvar og siger, at vi gerne vil være med til at opbygge en kapacitet i de lande, der har svært ved at etablere et asylsystem. Vi erkender, at det kræver en større koordinering. Som situationen har udviklet sig, har vi en fornemmelse af, at menneskeretsdomstolen stopper enhver sag, og at Dansk Flygtningehjælp laver en slags bunkebryllup. Derfor ville integrationsministeren overvåge området meget nøje. Hun tilføjede, at hun overvejede at tage et bilateralt møde med sine kolleger, der ser på sagen ligesom vi.

Med hensyn til menneskehandel gentog integrationsministeren, at hun mente, vi tilgodeser denne udfordring med de særlige regler, vi har, men at hun ikke mente, at menneskehandel skulle udgøre et særligt opholdsgrundlag. Hvis man ændrer Dublinforordningen, mente hun, man gik menneskesmuglernes ærinde. Integrationsministeren gjorde opmærksom på, at det ifølge Dublinforordningen allerede i dag er sådan, at der er særlige regler om, at inden man sende børn tilbage, skal man vurdere konkret, om man kan bruge

den undtagelse, der findes i Dublinforordningen. Integrationsministeren tilføjede, at hun inden sommerferien havde udsendt en instruks til Udlændingesservice om, at vi skal være særligt opmærksom på den undtagelse, som kan bruges over for særligt sårbare grupper.

11. Forslag til direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandstatsborgere*

– Præsentation

KOM (2010) 0378

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 9)

KOM (2010) 0378 – bilag 2 (grund- og nærhedsnotat af 22/9-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-traktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Kommissionen har den 13. juli 2010 fremsat forslag til to EU-retsakter om arbejdskraftindvandring, som forventes formelt præsenteret på rådsmødet.

Det er begge sager, som selvfølgelig vil komme op her i udvalget på et senere tidspunkt, når forhandlingerne for alvor er gået i gang.

Det ene forslag omhandler indrejse- og opholdsbetingelser for såkaldt virksomhedsinternt udstationerede – det er det, vi i Danmark kalder koncernansatte.

Hovedformålet med direktivet er at skabe mere attraktive vilkår for tredjelandstatsborgere, som bliver udstationeret til en virksomhed i EU, og derved styrke den samlede konkurrenceevne i EU.

Tiltrækning af kvalificeret arbejdskraft har i mange år været af stor betydning for regeringen, og vi har allerede i 2008 indført en koncernordning, som egentlig falder meget godt i tråd med det direktiv, som Kommissionen nu har foreslået.

Forslagets oplæg om sekundær mobilitet – altså muligheden for at tilbringe maksimalt 12 måneder i en anden medlemsstat, sådan at man kan rejse ud af det land, man i første omgang har fået opholdstilladelse til – kan give anledning til forskellige problemer. Vi er i starten af processen.

Danmark lægger i den forbindelse vægt på, at den anden medlemsstat, som man eventuelt kan flytte til, fortsat kan kræve, at de grundlæggende betingelser er opfyldt.

Vi er ikke langt, men vi er i gang med at vurdere de enkelte elementer i forslaget. Tilsyneladende ser det fornuftigt ud.

Direktivet er generelt blevet modtaget positivt af de andre medlemsstater.

Jeg tror ikke, der bliver den store debat på rådsmødet, da de fleste lande – som os – vil have brug for at kigge nærmere på forslaget

Da direktivet drejer sig om indvandring, gælder det danske forbehold naturligvis.

Pia Olsen Dyhr gjorde opmærksom på, at såvel Dansk Arbejdsgiverforening som LO har sagt, at det er vigtigt, at vi ikke i forbindelse med udstationerede tredjelandstatsborgere underminerer de danske regler om arbejdsvilkår og løn. Derfor spurgte hun, hvad den danske regerings holdning er hertil.

Kim Mortensen henviste til, at LO peger på, at det er et problem, at man ikke har sikret arbejdstagerrettigheder og ligeløn. Regeringen siger, at den er positiv, men vil vurdere enkelte elementer i forslaget. Han ville gerne vide, hvilke enkeltelementer det drejer sig om, og høre, om regeringens synspunkter er sammenfaldene med LO's.

Pia Adelsteen var lidt bekymret for, at især de mindre, lokale overenskomster på det danske arbejdsmarked kunne komme i klemme.

Integrationsministeren nævnte, at koncernordningen er ret ny på EU-plan, så vi følger den nøje. Vi er selvfølgelig optaget af, at danske løn- og arbejdsvilkår overholdes, for vi vil ikke have social dumping.

12. Forslag til direktiv om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde*

– Præsentation

KOM (2010) 379

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 17)

KOM (2010) 0379 – bilag 3 (grund- og nærhedsnotat af 22/9-10)

KOM (2010) 0379 – bilag 1 (henvendelse af 27/8-10 fra LO)

KOM (2010) 0379 – bilag 2 (notat af 21/9-10 om den østrigske udtalelse)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V.

Protokollen om

Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-

traktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Det var dette forslag, formanden nævnte ved begyndelsen af min forelæggelse. Det fastlægger betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde.

Formålet med forslaget er blandt andet at imødekomme EU's behov for sæsonarbejdere, da arbejdskraften inden for dette område – ifølge Kommissionens undersøgelser – i EU forventes at blive mindre og mindre i de kommende år.

Det er der andre, bl.a. nogle interesseorganisationer, der har stillet spørgsmålstejn ved. Man stiller spørgsmålstejn ved, om det er rigtigt, at der er brug for denne arbejdskraft. I hvert fald kan jeg sige, at vi for Danmarks vedkommende ikke på nuværende tidspunkt ser noget specielt behov for at benytte os af sæsonarbejdere fra tredjelande. Vi ved også, at der er en række andre EU-lande, der er tøvende.

Det er klart, at hvis man fik et sådant direktiv, som regulerer arbejdsforholdene, kunne man på den anden side sige, at det ville have en gavnlig effekt i forhold til bekæmpelse af ulovlig indvandring af arbejdskraft samt ville hjælpe med til at forbedre forholdene for de pågældende sæsonarbejdere.

Direktivet stiller blandt andet krav til løn- og arbejdsforhold samt indkvartering. Det åbner desuden op for muligheden for, at man kan få en opholds- og arbejdstilladelse, der gælder til flere sæsoner, sådan at man kan vende tilbage uden at få en ny opholdstilladelse – f.eks. i 3 år.

Der er nogle lande, som har stillet spørgsmålstejn ved, om nærhedsprincippet er opfyldt. Jeg kan forstå, at det bl.a. var Østrig. Man føler sig ikke fuldstændigt overbevist om, at de forskelligartede behov for sæsonarbejde i medlemsstaterne kan tilgodeses med forslaget.

Vi er i færd med at vurdere dette spørgsmål.

Også dette forslag er omfattet af forbeholdet.

Jeg vil på rådsmødet tage Kommissionens præsentation til efterretning – for det er kun en præsentation. Så ser vi sammen på det på et senere tidspunkt, når vi er nået lidt længere.

Formanden nævnte, at Europaudvalget er orienteret om, at der også vil komme negative udtalelser fra andre parlamenter. Hun tilføjede, at Europaudvalget i august måned var på besøg i Tyrkiet og Grækenland netop for at studere Frontex, så udvalget er klædt meget godt på til at tage debatten.

Pia Olsen Dyhr henviste til, at der i samlenotatet står, at Kommissionen vurderer, at der er behov for sæsonarbejdere. Behovet er måske størst i de sydlige lande. LO mener – og en større international undersøgelse viser det også – at der ikke er behov for sæsonarbejdere i Danmark. På den baggrund ville hun gerne have nogle tal for sæsonarbejdere i Danmark.

Kim Mortensen sagde, at det er klart, at det, der optager den danske fagbevægelse, er risikoen for social dumping, altså at sæsonarbejderne trykker løn og arbejdsvilkår. Derfor ville han gerne vide, hvordan regeringen stiller sig hertil.

Line Barfod beskæftigede sig med konfliktretten, hvorefter danske fagforeninger har ret til at konflikte for at sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår. Hvorvidt der er behov for sæsonarbejdere, afhænger vel også af, hvilken løn man er villig til at give. Hun nævnte, at man i Sverige havde importeret thailandske arbejdere til at plukke bær og så havde konfiskeret deres pas, indtil de havde tjent penge nok til at betale flybilletten. Det betegnede hun som slaveri.

Pia Adelsteen erklærede sig enig med integrationsministeren med hensyn til sæsonarbejdere. Med den store arbejdsløshed, der er i EU, syntes hun ikke, vi skal importere arbejdskraft.

Integrationsministeren mente ikke, vi havde behov for sæsonarbejdere. Der er rejst tvivl om, hvorvidt Kommissionens påstand om, at der er behov for sæsonarbejdere i Europa, overhovedet er rigtig. Men hvis der er det, må der være en arbejdsretlig beskyttelse af de pågældende. Regeringen er opmærksom på LO's høringsvar og hvad der i øvrigt siges fra organisationerne.

Udg. 13. Grøn bog om familiesammenføring
– *Præsentation*

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 24)

Punktet var udgået.

14. Forslag om ændring af visumforordningen vedrørende Taiwan og Nordmarianerne

– *Drøftelse*

KOM (2010) 0358

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 27)

KOM (2010) 0358 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 16/9-10)

Integrationsministeren: Kommissionen har fremsat et forslag om ændring af visumforordningen, som regulerer, hvilke tredjelandstatsborgere som skal være visumfri ved indreisen i Schengenområdet.

Ved vedtagelsen bliver borgere fra Taiwan og Nordmarianerne visumfrie.

Det støtter regeringen fuldt ud forslaget. Det er selvfølgelig en betingelse, at der er tale om gensidighed.

Pia Adelsteen var rigtig glad for, at borgere fra Taiwan får visumfrihed.

15. Forslag om undertegnelse og indgåelse af aftaler mellem Den Europæiske Union og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold

– *Drøftelse*

KOM (2010) 0409, KOM (2010) 0410, KOM (2010) 0419,

KOM (2010) 0420

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 30)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

16. Status for gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS)

– *Status*

KOM (2009) 0473

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 34)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 690, senest behandlet i EUU 12/2-10 – punktet ikke omtalt)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

17. Kommissionens sjette rapport om visumreciprocitet

– *Præsentation*

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 37)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 99, senest behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 13 (behandlet i EUU 11/9-09)

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde retlige og indre anliggender 24.-25/7-08)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

18. Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Pakistan vedrørende tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold*

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0106

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 40)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V.

Protokollen om

Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-

traktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

19. Forslag til ændring af Frontex-forordningen*

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2010) 0061

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 43)

KOM (2010) 0061 – bilag 1 (grundnotat af 31/5-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-traktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Kommissionen har tidligere i år fremsat forslag om ændring af Frontexforordningen. Jeg har tidligere redegjort for sagen.

Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men jeg ønsker alligevel at redegøre for sagen i dag, da det ikke kan udelukkes, at den vil komme på dagsordenen i slutningen af året uden en længere drøftelse.

Formålet med forslaget er at styrke, præcisere og effektivisere EU's grænseagentur Frontex, der som bekendt blev oprettet i 2004.

Som noget nyt foreslås det blandt andet gjort muligt for Frontex at købe eller lease sit eget udstyr.

Herudover foreslås det, at der dannes faste puljer med grænsevagter og teknisk udstyr til brug for indsættelse i Frontex' operationer. Der lægges ligeledes op til forbedrede muligheder for samarbejde med tredjelande og internationale organisationer.

Det er værd at minde om, at det fortsat er hver enkelt medlemsstat, som har ansvaret for beskyttelsen af deres egne dele af de fælles ydre grænser.

Der er ikke fra Kommissionens side lagt op til, at Frontex' budget skal udvides med den nye forordning.

Jeg kan i øvrigt henvise til samlenotatet.

Danmark deltager på grund af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forordningen, men i og med at forordningen er en udbygning af Schengenreglerne, skal Danmark efterfølgende tage stilling til, hvorvidt vi vil implementere forordningen i dansk ret på mellemstatsligt grundlag.

Vi har, som jeg tidligere har sagt det, været meget optaget af samarbejdet i Frontex og støtter selvfølgelig en videre udvikling, der styrker indsatsen.

Vi arbejder for, at systemet vedrørende medlemslandenes bidrag til Frontex i form af teknisk udstyr og personel gøres så fleksibelt som muligt, således at der tages højde for, hvad der rent faktisk er behov for, og hvad det rent faktisk er muligt for medlemsstaterne at stille til rådighed.

Når forslaget er endeligt vedtaget, agter regeringen at meddele Rådet, at Danmark i medfør af protokollen om Danmarks stilling vil gennemføre forordningen i dansk ret på mellemstatsligt grundlag. Forordningens gennemførelse kræver ikke lovændringer.

Line Barfod spurgte, om integrationsministeren synes, det er godt, at vi har et system, hvor der ligger patruljebåde i Middelhavet og sørger for at holde flygtninge ude, så de drukner, eller om hun syntes, vi skulle finde andre måder, hvorved man kan sikre EU's grænser.

Integrationsministeren ville ikke svare på et spørgsmål, om hun syntes, det var godt, at folk druknede.

Line Barfod ville formulere sig anderledes: Synes integrationsministeren, at det er en god måde at håndtere det på, at man i Middelhavet, hvor der kommer rigtig mange skibe i synkefærdig tilstand, har patruljebåde, som sørger for, at disse både ikke kommer ind i europæisk farvand – hvorfor realiteten er, at en hel del af de mennesker drukner?

Anne-Marie Meldgaard spurgte, om integrationsministeren ikke mener, at menneskesmugling i Middelhavet er et fælles europæisk problem, som vi må søge at løse det på en menneskelig ordentlig måde, uanset om man har Fronteaftalen. Hun pegede på, at flygningestrømmen flytter sig hele tiden. Den startede i Spanien og Portugal, men er nu flyttet til Grækenland og Tyrkiet.

Integrationsministeren støttede varmt, at der gennemføres tilbagetagelsesaftaler, som gør, at de mennesker ikke sejler ud på Middelhavet. Det var noget, hun havde fokus på, når hun talte med sine kolleger i EU-sammenhæng.

21. Siden sidst

Mundtlig orientering om væsentlige, verserende retssager ved Domstolen på Integrationsministeriets område

a) C-307/09-309/09, Vicoplus

EUU alm. del (09) – bilag 455 (notat af 2/7-10)

Integrationsministeren: Jeg vil orientere om en sag, som behandles af EU-Domstolen. Nu har vi jo aftalt, at jeg skal gøre det. Sagen kan måske forekomme at være lidt forældet, idet den vedrører den overgangsordning, der var i forbindelse med østudvidelsen. Danmark havde som bekendt en overgangsordning, og der var også andre lande, der havde en overgangsordning.

Sagen er nu på generaladvokatiniveau.

Sagen vedrører den nederlandske overgangsordning for arbejdskraftens fri bevægelighed over for Polen.

Udvalget har den 2. juli 2010 modtaget et notat til orientering om regeringens deltagelse i sagen.

Overgangsordningen gav, som I husker, i perioden 2004-2009 medlemslandene mulighed for at stille krav om arbejdstilladelse til arbejdstagere fra de daværende nye EU-lande, herunder Polen, med henblik på at undgå forstyrrelser af arbejdsmarkedet.

Det centrale spørgsmål i sagen er, om medlemslandene i overgangsperioden kunne stille krav om arbejdstilladelse for personer, der blev stillet til rådighed f.eks. via vikarbureauer.

Denne form for formidling af arbejdskraft betragtes normalt som en tjenesteydelse og ikke som en del af arbejdskraftens frie bevægelighed.

Regeringen gik ind i sagen, fordi Danmark – på lige fod med Nederlandene – i forbindelse med udvidelsen af EU i 2004 besluttede at indføre en overgangsordning for arbejdskraftens frie bevægelighed.

Regeringen besluttede i den forbindelse, at kravet om arbejdstilladelse for vandrende arbejdstagere også skulle gælde for vikarer og andre personer, der blev stillet til rådighed for en dansk arbejdsgiver, uanset at formidling af beskæftigelse og vikarbureauvirksomhed normalt betragtes som levering af en tjenesteydelse.

Regeringen fandt, at der var holdepunkter for den beslutning, som vi traf i Danmark, i tidligere praksis fra EU-Domstolen.

Nu er sagen altså indbragt for generaladvokaten, og generaladvokaten afgav udtalelse i sagen den 9. september 2010. Generaladvokaten konkluderer i sit forslag til afgørelse, at arbejdskraft, der stilles til rådighed – i denne relation – må ligestilles med vandrende arbejdstagere fra EU-landene og derfor er omfattet af overgangsordningen.

Dette er i overensstemmelse med den danske holdning.

